

Ο Μητροπολίτης Διδυμοτείχου για το “Χαίρε νύμφη ανύμφευτε”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου](#)

Με βαθειά κατάνυξη οι χριστιανοί από το Διδυμότειχο συμμετείχαν το διήμερο 31 Μαρτίου και 1 Απριλίου της Ε΄ Εβδομάδος των Νηστειών στην [Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου](#).

Ο [Μητροπολίτης Διδυμοτείχου](#), Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός ιερούργησε χθες στον Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Διδυμοτείχου και τέλεσε το τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο του προς Κύριον εκδημήσαντος Ιερέως Αθανασίου Μαζαράκη.

Με την ευκαιρία αυτή ο Σεβασμιώτατος εξήρε την σεμνότητα του ήθους του μεταστάντος και εξέφρασε στους οικείους του τα συλλυπητήρια της τοπικής Εκκλησίας.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Δαμασκηνός το εσπέρας της Παρασκευής, 31ης Μαρτίου χοροστάτησε στην **Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου** στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Παναγίας Ελευθερωτρίας Διδυμοτείχου, παρουσία του Δημάρχου Διδυμοτείχου Ρωμούλου Χατζηγιάννογλου, του Διοικητού της XVI Μεραρχίας Υποστρατήγου Κωνσταντίνου Καραμανίδη και του Υποδιοικητού της Ταξιαρχού Νικολάου Παπαγεωργίου, του Διοικητού της 30ής Ταξιαρχίας Ταξιάρχου Ιωάννου Ματθαίου, της Διοικητού της Σχολής Δοκίμων Αστυφυλάκων Αστυνόμου Α΄ Αναστασίας Πουρναρά, αντιπροσωπείας δοκίμων και πλήθους πιστών.

Ο Σεβασμιώτατος αφορμώμενος από το εφύμνιον «**Χαῖρε νύμφη άνύμφευτε**» τόνισε:

«Είναι θεμελιώδης της χριστιανικής διδασκαλίας αλήθεια, ότι απαραίτητως μεταξύ ενός εκάστου χριστιανού και του Χριστού πρέπει να υπάρχει μία προσωπική σχέση. Εάν δεν υπάρχει αυτός ο **προσωπικός δεσμός**, τότε οποιεσδήποτε άλλες εκδηλώσεις της χριστιανικής ιδιότητός εις ουδέν ωφελούν. Και αυτή ακόμα **η πίστη και η αρετή και η αγιότητα του χριστιανού πρέπει να είναι έκφραση του συνδέσμου προς το Χριστό και της συμμορφώσεως προς το θέλημα Του**. Ας θυμηθούμε σχετικά τους λόγους του Αποστόλου Παύλου «Έμοί δέ τό ζήν Χριστός», «Ζῶ δέ ούκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χριστός». Αισθάνεται δηλαδή ο πιστός ότι δεν ζει σαν αυτοτελής ύπαρξη αλλά ότι ο Χριστός κατέχει το κέντρο της καρδιάς του και ρυθμίζει τη ζωή του...

»Ο σύνδεσμος όμως αυτός του πιστού με τον Χριστό δημιουργεί μία αμφίδρομη σχέση. Και ο μεν Νυμφίος, ο Χριστός, τόσο πολύ αγάπησε τη νύμφη του, την ψυχή μας, τόσο πολύ αγάπησε όλη την Εκκλησία, ώστε «ἐαυτὸν παρέδωκε ὑπὲρ αὐτῆς (Εφ. ε' 25-27). Ο Χριστός δηλαδή, όταν διαπίστωσε ότι η νύμφη, την οποία αγάπησε, **η ψυχή** δηλαδή του καθενός μας και **η Εκκλησία ως σύνολο**, κινδυνεύει να απωλεσθεί ἐνεκα της αμαρτίας, ἐρχεται στη γη, θυσιάζεται ἐπὶ του Σταυροῦ και προσφέρει το Αἷμα Του «λύτρον ἀντί πολλῶν», διότι θέλει την νύμφη Του να εἶναι «ἁγία καὶ ἄμωμος», χωρίς κανένα ρύπο «σπίλον ἢ ρυτίδα».

»Αντίστοιχα **ο Χριστός ζητά ολόκληρη την αγάπη μας**. Θέλει αγάπη εξ όλης της καρδιάς μας. Συνήθως εμείς μοιράζουμε την καρδιά μας, στριμώχνουμε σε μια άκρη της τον Χριστό και για τον υπόλοιπο χώρο της ζητούμε άλλα είδωλα... Ο Χριστός ζητά αποκλειστικότητα. Θέλει να Τον αισθανώμεθα ότι είναι ο Νυμφίος μας, υπεράνω πατρός και μητρός και όλων των προσφιλών μας προσώπων και πραγμάτων πρέπει να υπάρχει η προς Αυτόν αγάπη... Ας έχουμε ιδιαιτέρως υπ' όψιν μας την υποχρέωση αυτή και ας φροντίζει ο καθένας μας, με τις πρεσβείες της Παναγίας Μητέρας Του, να διατηρεί ζώσα την αγάπη προς τον Χριστό και ποτέ να μην την προδίδει. Είναι η ιερώτατη αγάπη, η αγνή, η αγάπη εκ της οποίας πηγάζει μόνο ευλογία. Η **αγάπη, η οποία, διακρατεί τον άνθρωπο αιχμάλωτο της αγάπης του Χριστού προλαμβάνει το κακό, για να μην λυπήσει τον εράσμιο της καρδιάς του, τον Χριστό**».

